

ΧΑΛΥΒΔΙΝΕΣ ΨΥΧΕΣ,

σκεψείς ενός εφέδρου ανθυπίαρχου...

13 χρόνια, 5 μήνες και 14 ημέρες... τόσοσ καιρός πέρασε από τότε που κατέβηκα για τελευταία φορά από τον πύργο του Αχιλλέα, τόσοσ καιρός από τότε που τα αρώματα, ο ήχος και το κρύο μέταλλο με έκανε να ανατριχιάσω για τελευταία φορά... 13 χρόνια είναι πολλά αλλά δεν είναι αρκετά για να ξεχάσεις τι είναι αυτό που σε έκανε να επιλέξεις τα τεθωρακισμένα για την στρατιωτική σου θητεία.

Αυλώνα, Επιλαρχία νεοσυλλέκτων και μετά Ίλη ΥΕΑ. Εκπαίδευση φωνή και πνεύμα του Όπλου και ξαφνικά από πολίτης έγινες μαυροσκούφης.

- Που θέλεις να πας μετά την Ίλη Λοχία, με ρώτησε ο Ίλαρχός μου
- Στην μονάδα σας Κ. Ίλαρχε! Αποκρίθηκα
- Καλώς! Πάρε και γράφε! και μου απαρίθμησε ένα προς ένα τα κομμάτια της Ίλης του, ένα προς ένα λες και ήτανε παιδιά του (μήπως δεν ήτανε;)
- Να προσέχεις τον «Αχιλλέα», Λοχία, μου λέει
- Μάλιστα! Του απαντώ και φεύγω...

Μονάδα, Ίλη, όρχος. Προσωπικό, δραστηριότητα, τρέξιμο... τα κομμάτια μας όμως πάντα εκεί να μας βλέπουν, να μας παρατηρούν... λες και ήταν άτια που περιμένουν να τα βγάλουμε έξω. Οι μήνες περάσαν γρήγορα και έφτασε η ώρα να τους χαιρετήσω, όλους και όλα. Πρόσωπα, μέταλλα, τοίχους. Είχα γίνει ένα με αυτούς, είχα γίνει ένα με την Μονάδα μου... Όταν πέρασα την Πύλη το ημερολόγιο έγραφε 22 Απριλίου 2005, 13 χρόνια, 5 μήνες και 14 ημέρες...

Η πολιτική ζωή ήταν ωραία. Δουλειά, ανεξαρτησία, σχέσεις ταξίδια. Ότι είχα θελήσει ήταν εκεί και με περίμενε. Δεν ήταν όμως το ίδιο, έλειπε κάτι, έλειπε ο σκοπός, αυτό που σε κάνει να αφιερώνεσαι ψυχή τε και σώματι. Έλειπαν οι άνδρες σου, έλειπε το άρμα σου. Τα χρόνια περάσαν πολύ γρήγορα και πάντα περίμενες την κλήση για μετεκπαίδευση αλλά αυτή δεν ερχόντανε, μέχρι που στο τέλος το έβγαλες από το μυαλό σου για να μην σε ενοχλεί. Υπήρχαν πάντα βέβαια οι αφορμές να βρίσκεσαι κοντά στην Μονάδα, επισκέψεις και εορτές, αλλά δεν ήταν το ίδιο, δεν ήσουν μέρος των πραγμάτων, ήσουν ένας επισκέπτης.

Μέχρι που ένα τηλέφωνο μια μέρα άλλαξε τα πάντα.

- Ο Κ. Κάλυμνος;
- Μάλιστα,
- Από την αστυνομία σας καλώ, έχετε να παραλάβετε επιστρατευτικά έντυπα...
- ...βεβαίως, έρχομαι αμέσως να τα παραλάβω,

Καλείται ο Έφεδρος Ιωάννης Κάλυμνος όπως παρουσιαστεί για να συμμετέχει σε άσκηση 6 ημερών «ΤΑΜΣ ΧΑΛΥΒΔΙΝΟΣ ΘΩΡΑΚΑΣ»

Ρίγος! Φεύγω σε άσκηση. Δεν είναι ψέμα, δεν πρόκειται για λάθος, σε ένα μήνα από σήμερα θα είμαι κοντά στο άρμα και τους άνδρες μου! Ξαφνικά τα 13 χρόνια μέσα σε μια στιγμή εξαφανίστηκαν και ήταν σαν να απολύθηκα χθες...

Και τώρα αρχίζουν τα δύσκολα! 13 χρόνια είναι πολλά όταν είσαι έφεδρος. Σκέψεις σε κατακλύζουν. Τι πρέπει να πάρω μαζί μου; Ρούχα, στολές, σακίδια. Πρέπει να είσαι προετοιμασμένος. Είσαι αξιωματικός και πρέπει να δώσεις το παράδειγμα. Είσαι έφεδρος μα πάντα παραμένεις αξιωματικός. Τηλέφωνα σε φίλους, λίστα με υλικά και ξεσκόνισμα του Μνημονίου. Πρέπει να θυμηθείς τα βασικά. Τα άρματα έχουν αλλάξει και αυτό σε αγχώνει. Θα τα καταφέρεις; Θα μπορέσεις να ανταποκριθείς στα καθήκοντα στο νέο μέσο ή θα απογοητεύσεις τον εαυτό σου και το πλήρωμά σου... Οι μέρες πλησιάζουν και σιγά σιγά ο σάκος σου γεμίζει, άρβυλα, φόρμες, μπερές. Δοχεία εστίασης, σημειώσεις και φακός, γράφεις σβήνεις, βάζεις βγάζεις αλλά στο τέλος είσαι έτοιμος ή έτσι νομίζεις τουλάχιστον...

Σάββατο βράδυ, έχεις κανονίσει τις δουλείες σου και έχεις δώσει οδηγίες στους συναδέλφους από την δουλειά. Τους είπες ότι θα λείπεις όλη την εβδομάδα και να μην σε ενοχλήσουν. Τους έχεις εμπιστοσύνη ότι θα τα καταφέρουν, τους έχεις προετοιμάσει για αυτό εξάλλου. Την εβδομάδα που έρχεται δεν πρέπει να σε ενοχλήσει κανένας και για κανέναν λόγο, πρέπει να είσαι συγκεντρωμένος στην αποστολή σου. Ξαπλώνεις αλλά δεν μπορείς να κοιμηθείς (φυσικά...) μέχρι που ο ύπνος νικάει την υπερένταση. Το ξυπνητήρι, ώρα 05:30, σηκώνεσαι, ξύρισμα ντύσιμο με τις παραλλαγές, δέσιμο τα γυαλισμένα άρβυλα και είσαι έτοιμος. Παίρνεις το Bergin, χαιρετάς την σύζυγο και τους γονείς και μπαίνεις στο αυτοκίνητο. Μονάδα here I come!

Τα χιλιόμετρα περάσαν γρήγορα και πριν το καταλάβεις στρίβεις για το στρατόπεδο, παρκάρεις στην πύλη και ένα άψογα οργανωμένο συνεργείο υποδοχής σε περιμένει.

-Από εδώ Κ. Ανθλχε!

Σε κατευθύνουν και σε βοηθούν έτσι ώστε όλες οι διαδικασίες να γίνουν γρήγορα. Συνεργείο καταγραφής, συνεργεία χρέωσης, 1^ο γραφείο, Δκτης... Είσαι και πάλι μέρος της Μονάδας σου.

Την επόμενη το πρωί κατηφορίζεις προς τον όρχο φορτωμένος με τα πράγματά σου. Ο Ίλαρχος σε καλωσορίζει και σου δείχνει το άρμα σου. Είσαι στο '79, γνωρίζεις και το πλήρωμά σου. «Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα» σκέφτεσαι... Το μέσο είναι καινούργιο και ο χρόνος ελάχιστος. Ευτυχώς έχεις να κάνεις με επαγγελματίες. Γρήγορα φορτώνεις τον σάκο σου και αρχίζει να ψαχουλεύεις την θέση του αρχηγού. Κάσκα, ασύρματος, ενδοεπικοινωνία, check. Πρώτο μέλημα να ελέγξεις ότι όλα είναι εντάξει και να πάρεις επαφή με τον υπόλοιπο ουλαμό. Η διαταγή έρχεται και βάζεις μπροστά, το άρμα ξεκινάει και γρήγορα βρίσκεσαι σε φάλαγγα με τα υπόλοιπα κομμάτια της Ίλης σου. Η αίσθηση είναι υπέροχη... Είσαι στον πύργο, ο αέρα σε χτυπάει και ο βόμβος της μηχανής γεμίζει τον χώρο, αφήνεις την στιγμή να σε παρασύρει... «Αστήρ προς όλο το δίκτυο! Αναφέρατε ετοιμότητα για κίνηση!», συνέρχεσαι γρήγορα, το χέρι στην πεταλούδα και αφού με ένα γρήγορο βλέμμα βεβαιώνεις ότι όλα είναι εντάξει αναφέρεις, «Αστήρ, εδώ Αστέρων 2, αναφέρω ετοιμότητα για κίνηση, έτοιμος». Γρήγορα βρίσκεσαι στο στοιχείο σου, όλα σου φαίνονται πλέον οικία. Η φάλαγγα προχωράει και εσύ δεν μπορείς παρά να χαμογελάσεις... όλα είναι στην θέση τους και είναι ωραία!

Οι μέρες περνάνε γρήγορα... Εγκατάσταση, σκηνές, συντήρηση, κινήσεις ημέρα και νύχτα. Γνωρίζεις το πλήρωμα και σε γνωρίζει. Μετά από τις πρώτες αναγνωριστικές στιγμές αρχίζετε να συνηθίζετε ο ένας τον άλλο. Δεν είναι εύκολο, είσαι έφεδρος και είναι στελέχη, παραμένεις πάντα όμως ο αρχηγός και ο αξιωματικός τους. Προσπαθείς σε κάθε ευκαιρία να μάθεις, ρωτάς, σημειώνεις και πασχίζεις να είσαι

έτοιμος. Ενδοεπικοινωνία, ασύρματος, κρατάς σημειώσεις και προσπαθείς να τα φέρεις στο μυαλό σου. Τάση ερπύστριας, φίλτρα, λάδια... όλα πρέπει να είναι στην θέση τους σωστά και ελεγμένα. Μαζεύεις το πλήρωμά σου, δουλεύεις μαζί τους και προσπαθείς να αφομοιώσεις όσα περισσότερα γίνεται.

Ένα πράγμα όμως γυρνάει συνέχεια στο μυαλό σου, εδώ τα πράγματα είναι σοβαρά. Εάν θες να είσαι χρήσιμος στα καθήκοντά σου πρέπει να καλύψεις πολύ γρήγορα το χαμένο έδαφος. Εμείς οι έφεδροι όταν είμαστε εκτός τείνουμε να τα βλέπουμε όλα ρομαντικά. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι η υπηρεσία απαιτεί από εμάς να είμαστε χρήσιμοι και όχι βάρος και αυτό απαιτεί δουλειά, πολύ δουλειά. Το επίπεδο του επαγγελματισμού είναι υψηλό και οι απαιτήσεις της αποστολής δεν ξεχωρίζουν εάν είσαι έφεδρος ή εν ενεργεία. Το παραπάνω το διαπιστώνεις και από την συμπεριφορά των εφέδρων στρατιωτών. Στην αρχή τους ξεχώριζες, όσο περνούν όμως οι μέρες γίνονται και αυτοί ένα με την Μονάδα, όλοι γινόμαστε ένα.

Το τελευταίο βράδυ κοιμόμαστε επάνω στο άρμα. Είναι μια υπέροχη βραδιά, έναστρος ουρανός και ησυχία. Έχουμε ξαπλώσει και περιμένουμε. Σκέφτεσαι τα όσα έχουν γίνει, τους άνδρες σου, το άρμα σου τον χώρο και τον χρόνο που βρίσκεσαι... Η ώρα έρχεται και παίρνετε θέσεις. Είστε έτοιμοι και ξέρετε τι πρέπει να γίνει. Το άγχος των πρώτων ημερών έχει δώσει την θέση του στην αναμονή και τον ενθουσιασμό. Η διαταγή έρχεται, «Κεραυνός τώρα!» ξεκινάτε και ορμάτε μέσα στο νερό! Η αδρεναλίνη πλέον τα έχει καλύψει όλα, δεν σκέφτεσαι απλά πράττεις. Τα χιλιόμετρα περνάνε και ξεχύνεστε σε παράταξη στον κάμπο, ο ΑΝΣΚ είναι κοντά. Δεν αργείς να αναφέρεις κατάληψη, όλα πήγαν καλά, κάνεις τον σταυρό σου και ευχαριστείς τον θεό...

Η επιστροφή στην Μονάδα είναι γλυκιά και πικρή μαζί. Είσαι κουρασμένος αλλά νιώθεις κάθε κύτταρό σου ζωντανό! Σε λίγο φτάνεις στο στρατόπεδο, ξεπεζεύεις και μπαίνεις οδηγός εδάφους, μια τελευταία φωτό από τον γεμιστή σου, η έκφρασή σου τα λέει όλα. Παρκάρεις, τελευταίοι έλεγχοι, κλείνεις τον πύργο με την προβλεπόμενη σειρά και κατεβαίνεις, τα υπόλοιπα ανήκουν πλέον στην ιστορία...

Αποχαιρετάς το άρμα σου και την Ίλη σου. Περνάς από τον Δκτη σου σε ευχαριστεί και σου εύχεται καλή συνέχεια. Τον ευχαριστείς και εσύ. Πλέον νιώθεις πιο έτοιμος. Γνωρίζεις ότι εάν χρειαστεί θα δώσεις και εσύ το παρόν. Παίρνεις τα πράγματά σου και μαζί τον δρόμο της επιστροφής. Νιώθεις γεμάτος, πλήρης, μα πάνω από όλα νιώθεις και πάλι κομμάτι της μονάδας σου και αυτό είναι ένα συναίσθημα που δεν μπορεί να σου το κλέψει κανείς.

6 ημέρες ήταν αρκετές για να συνδέσουν παρελθόν, παρόν και μέλλον. Πλέον έχεις εμπειρία και γνώση για το τι θα αντιμετωπίσεις. Τα κατάφερες να ανταποκριθείς αλλά μόλις. Οι ρομαντικές σκέψεις έχουν δώσει την σκέψη τους στον προβληματισμό και την αγωνία να είσαι χρήσιμος και αποτελεσματικός. Μπορεί να είσαι έφεδρος, η πατρίδα όμως απαιτεί να είσαι εξίσου αποτελεσματικός με τους μόνιμους και αυτό είναι ένα στοίχημα που πρέπει να το κερδίσεις...

Το παραπάνω κείμενο αφιερώνεται σε όλα τα στελέχη και το προσωπικό του Όπλου των ΤΘ, της μεγάλης 2^{ης} μου οικογένειας.

